

Ἄναστασεν ἡμέρα καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει

Ἁγίου Ἀμφιλοχίου, Ἐπισκόπου Ἰκονίου

Ἡμέρα χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης σήμερα, ἀγαπητοί. Ἡμέρα ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας, ἡμέρα φωτισμοῦ καὶ ἀγιασμοῦ, ἡμέρα εἰρήνης καὶ καταλλαγῆς· ἡμέρα ἀναπλάσεως καὶ ἀνακαινισμοῦ τῶν ψυχῶν μας, ἡμέρα πραγματικὰ μεγάλη καὶ θαυμαστή, ἡμέρα ἐπιφανῆς. Αὐτὴ τὴν ἡμέρα μᾶς συνανέστησε ὁ Χριστὸς μας, ἐμᾶς ποὺ εἴχαμε πέσει στὴν ἁμαρτία. Αὐτὴ τὴν ἡμέρα μᾶς συνεζωποίησε ὁ Χριστὸς, ἐμᾶς ποὺ εἴχαμε νεκρωθεῖ ἀπὸ τὰ παραπτώματά μας. Αὐτὴ τὴν ἡμέρα μᾶς ἄνοιξε τὸν Παράδεισο, γιὰ νὰ ἀπολαύσουμε τὸ ξύλο τῆς Ζωῆς. Δηλαδή, τὸ Τίμιο καὶ ζωοποιὸ σῶμα του καὶ αἷμα του, διὰ τοῦ ὁποίου ἐξαγνιζόμεθα καὶ ἀγιαζόμεθα καὶ φωτιζόμεθα καὶ ἀνακαινιζόμεθα...

Διότι ὁ Χριστὸς ἔδωσε τὸν ἑαυτὸ του λύτρο γιὰ ὅλους μας καὶ

μᾶς ὁδήγησε ἀπὸ τὸ θάνατο στὴ ζωὴ, ἀπὸ τὸ σκοτάδι στὸ φῶς, ἀπὸ τὴν δουλεία στὴν ἐλευθερία, ἀπὸ τὴν ἔχθρα στὴ γνήσια φιλία. Μᾶς ἐξαγόρασε ὁ Χριστός μας ἀπὸ τὴν κατάρα καὶ τὴν ἁμαρτία, ἀφοῦ ἔγινε γιὰ μᾶς κατάρα, κι ἔτσι μπορούμε νὰ ἀπολαύσουμε τὴν υἰοθεσία, γιὰ νὰ μὴν εἴμεθα πλέον δοῦλοι, ἀλλὰ ἐλεύθεροι, νὰ μὴν εἴμεθα ἐμπαθεῖς, ἀλλὰ ἀπαθεῖς, νὰ μὴν εἴμεθα φιλοκόσμοι, ἀλλὰ φιλόθεοι. Νὰ μὴν πορευόμεθα σαρκικὰ ἀλλὰ πνευματικά.

Ὁ Χριστός μας, ἀγαπητοί, μᾶς ἐδόξασε «ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ». Ἐμεῖς τί θὰ ἀνταποδώσουμε στὸν Κύριό μας γιὰ ὅλα αὐτὰ τὰ ὁποῖα μᾶς χάρισε; Τί θὰ τοῦ προσφέρουμε ἴσο πρὸς τὴν ὑπερβάλλουσα δωρεὰ του καὶ τὴ χάρη του;...

Ἄς τὸν εὐχαριστήσουμε, ἀγαπητοί, καὶ ἄς προσπέσουμε στὸν Κύριό μας. Ἄς τὸν προσκυνήσουμε καὶ ἄς τοῦ προσφέρουμε μὲ σεβασμὸ καὶ εὐλάβεια τὰ μύρα (τῆς ἀγάπης μας) καὶ τοὺς ὕμνους μας ὡς δῶρα. Διότι εἶναι φιλόανθρωπος καὶ φιλόγαθος ὁ Δεσπότης μας καὶ δέχεται τὰ πάντα, ἔστω κι ἂν εἶναι μικρὰ καὶ εὐτελεῖ, αὐτὰ ποὺ τοῦ προσφέρουμε.

Ἄς ἀγαπήσουμε κι ἑμεῖς, ἀδελφοί μου, Αὐτὸν ποὺ μᾶς ἀγάπησε κατὰ χάρη, ...ἄς πορευθοῦμε συμφώνως μὲ τὶς ἅγιες ἐντολές του.

Ἄς καθαρίσουμε τοὺς ἑαυτούς μας ἀπὸ κάθε σαρκικὸ καὶ πνευματικὸ μολυσμὸ. Ἄς προσφέρουμε στὸ θεὸ πράξεις ἀγαθές, ὅπως τὴν πίστη, τὴν ἐλπίδα, τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ὑπομονή. Ἄς τοῦ προσφέρουμε τὸ συντριμμὸ τῆς καρδίας μας, τὴ δωρεὰ τῆς κατανύξεως, τὴν καθαρότητα τῆς συνειδήσεως, τὴν νέκρωση τῶν παθῶν, τῆς ἀκαθαρσίας, τῆς κακῆς ἐπιθυμίας καὶ τῆς πλεονεξίας.

Ἄς δουλεύσουμε στὸν Κύριο μὲ σύνεση καὶ εὐστάθεια, μὲ καρτερία καὶ ὑπομονή. Ἄς ἐνστερνιστοῦμε τὸ φίλτρο τῆς ἀγάπης τοῦ Ἁναστάντος θεοῦ καὶ Σωτήρα μας. Ἄς ψάλλουμε στὸ θεὸ μᾶς ᾄσμα καινόν.

Ἄς κροτήσουμε δυνατὰ τὰ χέρια μας κι ἄς φωνάξουμε στὸ θεὸ μὲ φωνὴ ἀγαλλιάσεως. Διότι ὁ Κύριός μας εἶναι μέγας καὶ τῆς μεγαλοσύνης του δὲν ὑπάρχει τέλος. Μέγας εἶναι ὁ Κύριος καὶ μεγάλη ἡ δύναμή του. Κατάργησε καὶ καταπάτησε τὸν ἀλαζόνα καὶ

ὑπερήφανο ἐχθρό μας, τὸν διάβολο, καὶ μὲ τὴν Ἀνάστασή του πάτησε τὸ θάνατο καὶ μᾶς ἀνέστησε ὅλους καὶ μᾶς δώρισε τὴν αἰώνια ζωή. Γι' αὐτὸ ἄς ἀπολαύσουμε ὅλοι, ἀγαπητοί, τῶν ἀγαθῶν χαρισμάτων αὐτῆς τῆς καλῆς πανηγύρεως. Ἄς εἰσέλθουμε χαίροντες στὴ χαρὰ τοῦ Κυρίου μας...

Ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι, πρεσβύτεροι καὶ νεώτεροι, πλούσιοι καὶ φτωχοί, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, δοῦλοι καὶ ἐλεύθεροι, δοξάσατε καὶ μεγαλύνετε τὸν Κύριο καὶ θεό μας σήμερα, κατὰ τὴν λαμπρὴ αὐτὴ ἡμέρα καὶ ἑορτὴ τῆς Ἀναστάσεώς του...

Διότι, ἀνέστη Χριστὸς καὶ ἀπὸ τὴ φθορὰ λυτρωθήκαμε.

Ἀνέστη Χριστὸς καὶ ἀπὸ τὴν κατάρα σωθήκαμε.

Ἀνέστη Χριστὸς καὶ ἐμεῖς συναναστηθήκαμε.

Ἀνέστη Χριστὸς καὶ ἐμεῖς ζωοποιηθήκαμε.

Ἀνέστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν καὶ ἀπαρχὴ τῆς ἀναστάσεως τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο.

Σ' Αὐτὸν τὸν Ἀναστημένο Χριστὸ ἀνήκει ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμη, καὶ ἡ προσκύνηση καὶ ἡ μεγαλοσύνη τώρα καὶ πάντοτε καὶ εἰς τοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πηγὴ κειμένου : imaik.gr